

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2377

гр. Пловдив, 14.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно частно гражданско дело № 20225300502484 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2, във вр. чл. 248, ал. 3 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, ЕИК 200644029, срещу определение № 260623/18.07.2022 г., постановено по гр.д. № 12218/2020 г. на Пловдивски районен съд, XII граждански състав, с което съдът е отказал да измени постановеното решение по гр. дело № 12218/2020 г. по описа на РС - Пловдив в частта му за разноските, като е отхвърлил молба вх. № 266925/25.05.2022 г., подадена от ответника, като неоснователна.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен в противоречие с материалния закон и трайната съдебна практика. Жалбоподателят счита, че неправилно е определена цената на иска от районния съд, от там и дължимата държавна такса, която е осъдено дружеството да заплати, като цената на иска не е 2508,30 лв., а 1661,32 лв., поради което дължимата държавна е 66,45 лв., а минималния размер на дължимото адвокатско възнаграждение, съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, е 346,29 лв. Обосновава липсата на правна и фактическа сложност на делото, поради което счита, че адвокатския хонорар следва да се редуцира до минималния нормативно определен. Моли да бъде отменено обжалваното определение,

като бъде уважена подадената молба по чл. 248 от ГПК, като решението в частта за разноските бъде изменено и бъдат намалени присъдените в полза на ищеца С. Ж. С. разноски от 606,00 лв. до сумата от 412,74 лв.

Насрещната страна С. С., чрез адв. И. С., оспорва частната жалба като неоснователна и неправилна и моли да бъде оставена без уважение. В подкрепа на становището си излага съображения, че присъдените разноски са съобразно реално заплатените такива, посочени в представения по делото списък на разноските, като адвокатският хонорар не е завишен, с оглед времето, през което е било висящо производството, броя на заседанията, на които пълномощникът е присъствал, като и, че в Наредба №1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения е посочен само минимумът на адвокатското възнаграждение, но същата не може да влияе върху свободата на договаряне между адвокат и клиент.

Пловдивският окръжен съд, при извършена служебна проверка за допустимостта на подадената частна жалба, намира, че същата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред първата инстанция е образувано по предявени от С. Ж. С. установителни иски с правно основание чл. 439 от ГПК, за недължимост на главница, договорна и мораторна лихва по договор за потребителски кредит, сключен с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, за които е издаден изпълнителен лист от 02.05.2011г. по частното дело № 4129 по описа на РС - Пловдив за 2011г., както и разноските по делото, посочени в изпълнителния лист, въз основа на който е образувано ИД № 20148240403254.

В исковата молба не е посочена цена на иска, като внесената държавна такса е определена като процент от сбора на посочените в петитума на исковата молба суми.

Поискано е и е допуснато по делото обезпечение на иска.

С решението си съдът е признал за установено по отношение на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, ЕИК 200644029, че в отношенията между страните, ищецът С. Ж. С., не дължи плащане на следните суми по договор с „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, за потребителски кредит № PLUS – 01122477, за които е издаден изпълнителен лист, издаден на дата 02.05.2011г.

по частното дело № 4129 по описа на РС Пловдив за 2011г. и е образувано ИД № 20148240403254 на ЧСИ К.П.: 1235.66 лв. - главница по договор за потребителски кредит № PLUS – 01122477 от 23.11.2007 год., 172.93 лв. договорна лихва за периода от 23.03.2009г. – 18.09.2009 год., мораторна лихва върху главницата в размер на 252.73лв. за периода от 20.04.2009г. – 18.02.2011г. и законната лихва върху главницата от 28.02.2011 год. до окончателното изплащане на вземането, поради погасяването им по давност. Осъдил е „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да заплати на ищеца С. Ж. С., сумата от 606 лв. разноси по делото, с оглед изхода му, по представен списък.

Подадена е молба по чл. 248 от ГПК от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, с която моли да бъде изменено решението в частта за разноските, като бъдат намалени присъдените разноси от 606 лв. на 412,74 лв.. Молбата обосновава с изчисление на дължимата държавна такса, която, съобразно цената на иска, определена от сбора на сумите в диспозитива на съдебния акт, е 66,45 лв., както и с искането да бъде намалено адвокатското възнаграждение до нормативно установения минимум, съгласно направеното в срок, но неразгледано от съда, възражение за прекомерност, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, като съобразно цената на иска същото да бъде редуцирано на 346,29 лв.

С обжалваното определение № 260623/18.07.2022 г., постановено по гр.д. № 12218/2020 г. на РС - Пловдив, XII граждански състав, съдът е отхвърлил молбата, като е приел, че цената на предявения иск е сбора на всички посочени с цифри в изпълнителния лист суми, като в конкретния случай тя е 2508,30 лева, поради което и липсва грешка при изчисляване на държавната такса по делото, а адвокатският хонорар от 500 лева не е прекомерен при посочената цена на иска, при която минималният такъв е 405 лева, а по делото са проведени повече от две заседания.

При така изяснените фактически обстоятелства, съдът взема предвид, че съгласно разпоредбата на 70, ал. 1 от ГПК, цената на иска се посочва от ищеца, като въпрос за цената на иска може да се повдигне от ответника или служебно от съда най-късно в първото заседание за разглеждане на делото. Изрично в исковата молба не е посочена цена на иска, като в петитума на исковата молба са посочени сумите, които се иска да бъде установено, че са

недължими, поради погасяване на задължението за заплащането им по давност. Върху сбора от тези суми е изчислена и внесена държавна такса. Не е оспорена така посочената в петитума на исковата молба цена на исковите претенции, нито по размер, нито като начин на формирането и с оглед заплатената държавна такса, в срока по чл. 70 от ГПК, като въпрос за цената на иска не е повдигнат и служебно от съда. Поради това и при така формираната цена на иска в размер на 2508,30 лева е дължима сумата от 100,33 лв. държавна такса, отговорността за заплащането на която се разрешава с оглед изхода на спора.

Съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с посочения материален интерес е 405,58 лв. Безспорно това не ограничава свободата на договаряне между адвокат и клиент, както се сочи в отговора на частната жалба, но при направено своевременно възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от насрещната страна, с оглед действителната правна и фактическа сложност по делото, съдът следва да обсъди това възражение и ако го намери за основателно, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от ЗА. В конкретния случай е направено искане за обезпечение на иска, като е налице отделно произнасяне по това искане, проведени са повече от две заседания, като за всяко следващо се дължи заплащане на допълнително възнаграждение по чл. 7, ал. 9 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 100 лв., както е посочено и в обжалваното определение, при което и с оглед тези обстоятелства, въпреки липсата на фактическа сложност на делото, възнаграждение с посочения и заплатен размер от ищеца не се явява прекомерно високо.

Поради изложените съображения съдът приема жалбата неоснователна, а постановеното определение правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260623/18.07.2022 г., постановено по гр. д. № 12218/2020 г. на РС Пловдив, XII гр. състав, с което е отхвърлена подадената от „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, ЕИК 200644029, молба вх. № 266925/25.05.2022 г., за изменение по реда на чл. 248 от ГПК на постановеното по делото решение № № 260266 от 15.04.2022 г. в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____